

تاریخ جام جهانی توسط «لوسین لوران» فرانسوی به ثمر رسید. چهار روز بعد، اولین هت‌تریک جام جهانی توسط «برت پاتناد» از ایالات متحده در پیروزی ۳-۰ صفر آمریکایی‌ها مقابل پاراگوئه به دست آمد. در فینال، اروگوئه تیم ملی آرژانتین را با نتیجه ۴-۲ در مقابل جمعیتی متشکل از ۹۳۰۰۰ نفر در مونت‌ویدئو شکست داد تا به اولین کشوری تبدیل شود که جام جهانی را برده است.

جام جهانی ۱۹۳۴ به میزبانی ایتالیا، اولین جام جهانی بود که شامل مرحله انتخابی شد. ۱۶ تیم به مسابقات راه یافتند و این تعداد تا گسترش مسابقات نهایی جام جهانی در سال ۱۹۸۲ حفظ شد. اروگوئه که دارنده عنوان از سال ۱۹۳۰ بود، هنوز از حضور ضعیف اروپا در جام جهانی ۱۹۳۰ ناراحت بود و به همین دلیل جام جهانی ۱۹۳۴ را تحریم کرد. بولیوی و پاراگوئه نیز غایب بودند و این موضوع به آرژانتین و برزیل اجازه داد تا بدون انجام هیچ بازی انتخابی به

تورنمنت ایتالیا صعود کنند. مصر اولین تیم آفریقایی بود که در مسابقات شرکت کرد، اما در دور اول مغلوب مجارستان شد. ایتالیا قهرمان این تورنمنت شد و اولین تیم اروپایی شد که قهرمانی جام جهانی را به دست می‌آورد. مسابقات جام جهانی ۱۹۳۸ در مقابل حیرت بسیاری از مردم آمریکای جنوبی، بار دیگر در اروپا و در کشور فرانسه برگزار شد و اروگوئه و آرژانتین این جام را تحریم کردند. برای اولین بار به دارندگان عنوان قهرمانی و کشور میزبان صلاحیت ورود به تورنمنت به صورت خودکار و بدون نیاز به گذراندن دور انتخابی داده شد.

اتریش بعد از بازی پلی‌آف مقابل لتونی رسماً به جام جهانی راه یافت اما به دلیل «انشلوس» در آوریل ۱۹۳۸ (واژه‌ای که طی آن دولت فدرال اتریش به آلمان نازی پیوست شد) تیم ملی اتریش کنار رفت و چند بازیکن اتریشی به تیم آلمان اضافه شدند. به انگلیس پیشنهاد شد که جای اتریش را بگیرد اما آنها نپذیرفتند. به این ترتیب در این دوره ۱۵ کشور به رقابت پرداختند. فرانسه میزبان بود و برای اولین بار کشور میزبان به قهرمانی رسید. ایتالیا مجدداً با شکست دادن مجارستان در

آماتور اختلاف نظر داشتند و بنابراین فوتبال از بازی‌ها حذف شد. به این ترتیب، رئیس فیفا «ژول ریمه» اقدام به سازماندهی مسابقات جام جهانی کرد. با توجه به اینکه اروگوئه دو بار قهرمان رسمی جهان شده بود و به دلیل جشن صدمین سالگرد استقلال آنها در سال ۱۹۳۰، فیفا اروگوئه را به عنوان کشور میزبان معرفی کرد. اتحادیه‌های ملی کشورهای منتخب برای اعزام تیم دعوت شدند اما سفر به اروگوئه برای تیم‌های اروپایی سفری طولانی و پرهزینه

بود. هیچ تیم اروپایی تا دو ماه قبل از شروع مسابقات متعهد به اعزام تیم نشد. ریمه در نهایت کشورهای بلژیک، فرانسه، رومانی، مجارستان و یوگسلاوی را برای سفر متقاعد کرد. در مجموع ۱۳ کشور شرکت کردند؛ ۷ کشور از آمریکای جنوبی، ۴ کشور اروپایی و ۲ کشور از آمریکای شمالی.

دو بازی اول جام جهانی به طور همزمان برگزار شد و فرانسه و ایالات متحده به ترتیب ۴-۱ مکزیک و ۳-۰ صفر بلژیک را شکست دادند. اولین گل

بین باشگاه‌های انفرادی (نه تیم‌های ملی) برگزار شد که هر کدام نماینده یک کشور بودند. به همین دلیل واقعاً هیچ کدام از این دو تورنمنت پیشرو مستقیم جام جهانی نبودند، اما با وجود این گاهی اوقات جام توماس لیپتون به عنوان اولین جام جهانی توصیف می‌شود. فیفا در سال ۱۹۱۴ موافقت کرد که مسابقات المپیک را به عنوان «قهرمانی جهانی فوتبال برای آماتورها» به رسمیت بشناسد و مسئولیت سازماندهی این رویداد را بر عهده گرفت و به این ترتیب راه برای اولین رقابت بین قاره‌ای جهان در مسابقات المپیک تابستانی ۱۹۲۰ که بلژیک قهرمانش شد، باز شد. اروگوئه در سال‌های ۱۹۲۴ و ۱۹۲۸ قهرمان این مسابقات شد.

شروع جام جهانی

فیفا در سال ۱۹۳۰ تصمیم گرفت که مسابقات بین‌المللی خودش را برگزار کند. بازی‌های المپیک سال ۱۹۳۲ در لس‌آنجلس برگزار شد، برنامه‌ای برای گنجاندن فوتبال نداشت زیرا این ورزش در ایالات متحده محبوب نبود. فیفا و IOC نیز در مورد وضعیت بازیکنان

فوتبال بین‌المللی قبل از سال ۱۹۳۰

اولین مسابقه رسمی بین‌المللی فوتبال در سال ۱۸۷۲ بین دو تیم اسکاتلند و انگلیس در گلاسگو انجام شد. هرچند در آن مرحله کمتر کسی در خارج از بریتانیای کبیر فوتبال بازی می‌کرد. در پایان قرن نوزدهم، بازی‌هایی که به عنوان «قهرمانی جهانی فوتبال» در نظر گرفته می‌شدند، در واقع دیدارهایی بین باشگاه‌های پیشرو انگلیسی و اسکاتلندی بودند، مثل بازی سال ۱۸۷۵ بین ساندلند و هارت‌آف‌میدلوثین که ساندلند برنده شد. فوتبال در قرن بیستم در سراسر جهان جا افتاد و اتحادیه‌های ملی فوتبال تأسیس شدند. اولین بازی رسمی بین‌المللی خارج از بریتانیای کبیر اروگوئه و آرژانتین در مونت‌ویدئو در جولای ۱۹۰۲ برگزار شد. فدراسیون بین‌المللی فوتبال «فیفا» در تاریخ ۲۲ مه ۱۹۰۴ در پاریس تأسیس شد؛ متشکل از اتحادیه‌های فوتبال فرانسه، بلژیک، دانمارک، هلند، اسپانیا، سوئد و سوئیس. آلمان هم متعهد شد که به آنها بپیوندد. فوتبال کم‌کم محبوب‌تر شد و در رقابت‌های المپیک تابستانی ۱۹۰۰ و ۱۹۰۴ و همچنین بازی‌های بین‌المللی ۱۹۰۶ انجام می‌شد، و سپس در بازی‌های المپیک تابستانی ۱۹۰۸ به یک رقابت رسمی المپیک تحت نظارت رسمی فیفا تبدیل شد.

با ادامه مسابقات المپیک فقط بین تیم‌های آماتور، مسابقاتی که تیم‌های حرفه‌ای نیز در آن شرکت می‌کردند ظاهر شدند. تورنمنت Torneo Internazionale Stampa Sportiva که در سال ۱۹۰۸ در تورین برگزار شد، یکی از اولین‌ها بود و همان سال «بیر توماس لیپتون» جام «بیر توماس لیپتون» را سازماندهی کرد که آن هم در تورین برگزار شد. هر دو تورنمنت